

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia

Cobor în grădină în zorii dimineții cu mângâierea Mea, cu Duhul Sfânt Mângâietorul. Amin, amin, amin.

Mă revărs peste voi, cei care v-ați adunat în preajma ieslei cuvântului Meu. Popas pentru trei zile ați făcut și voi, și Eu, iar a treia zi vă umplu de slava Duhului Sfânt Mângâietorul și vă slobozesc. Nunta Mea cu mireasa Mea, cu poporul Meu cel din români, e nuntă de veac nou, și ține zi și noapte, căci Mirele e de sus, iar mireasa rămâne îmbrăcată în veci de veci, și-n culcare, și-n sculare, și la muncă, și la petrecere, și la jale, și la bucurie, și pe pământ, și în cer. Mireasa este aceea care nu-și dă jos haina de mireasă. Nunta Mea cu mireasa Mea este praznic de Rusalii, este sărbătoarea care ține veșnic în ea pe fiii nunții și pe nuntași. Amin.

La începutul sărbătorii v-am dat din pacea Mea. Acum, vă voi slobozi cu cuvântul Meu, și iarăși vă dau din pacea Mea. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu așa Îmi mângâi ucenicii. Acum, mergeți întru ale voastre, dar nu uitați pe Dumnezeu. Mă voi revărsa peste voi cu duhul bucuriei sfinte. Mă voi încălzi în voi tot mai mult. Vă voi strâmtora și de sus, și de jos, și din lături cu dorul după Mine, și veți cunoaște că ați stat în preajma Mea trei zile la rând, și veți simți cum dorul vă va arde, și vă veți zice: „*Oare nu ardea inima în noi când ne vorbea de sus?*“. V-am dat pâine dulce și vin nou v-am dat, și am stat cu voi îmbrăcat în haina cuvântului. Luați cu voi de pe masă și vă puneți în trăistuțe, că zilele de pe pământ sunt grele, iar pâinea și vinul s-au amărât și s-au oțetit peste tot. Luați din cina Mea cu voi și rămâneți în duhul nunții, în duhul sărbătorii de nou Ierusalim pe pământ. Am stat cu sfinții și cu îngerii la masă cu voi. Am mâncat din blidul vostru, că Ne este tare dor să venim cu cerul pe pământ. M-am sculat cu voi, am dormit cu voi, M-am odihnit cu voi, am cântat cu voi, am petrecut cu voi. În fiecare bucurie sfântă din voi, Eu am fost bucurându-Mă de voi.

Arde inima în Mine, și dorul din ea arde după om. După lucrul mâinilor Mele arde dorul Meu. Îl las și peste voi, căci focul lui este foc mistuitor, care curăță duhul și sufletul și trupul omului, este foc care-l ține pe om cald și viu și treaz și cu dor.

V-am dat cuvântul Meu. Faceți-vă din el cămășuță și hăinuță de vreme rea, și mamă și tată și rude și slavă și viață, căci cele vechi trec cu trosnet, iar Eu, Domnul, vin cu cele noi și le așez peste om și peste pământ, ca să-i dau omului cer nou și pământ nou și să-l numesc fiul Meu. Lumea și fața ei nu vor mai fi, și Eu vin și așez în loc cerul cel nou și pământul cel nou, și pe omul cel plin de dorul Meu, și Mă voi împlini văzut cu Scriptura care a spus: *«Iată, Eu sunt cu voi până în veci, și Îmi veți fi Mie martori din margini în margini, și apoi voi fi cu voi pe vecii»*.

Iată, Eu vă vindec de ranele care vin de la păcate. Vedeți să nu vă mai loviți, că nu mai este alifie pentru rane, nu mai e pe nicăieri decât în grădina Mea, care ține în ea cuvântul Meu cel vindecător, alifie și untdelemn și vin și iarbă de leac pentru inimă și pentru trup.

Eu Mă duc la cer și iar vin, și iar Mă duc și iar vin, și Mă duc și vin, că nu mai am pe altcineva decât pe Tatăl și pe cei ce Mă iubesc dându-se Mie locaș și casă de cină a Mea cu ei și cu cerul Meu de sfinți și de îngeri. O, lumea zice despre Mine că sunt în cer. Strigă lumea la cer după Mine; strigă lumea la Mine în vreme de necaz și de jale, dar în vreme de bucurie se hrănește cu bucuriile ei, cu cele ce face ea, iar Eu sunt Omul, sunt Fiul Omului, sunt Cel căzut pe cale între tâlhari și nu Mă ia nimeni pe brațe să Mă ducă în casa sa și să-Mi toarne untdelemn pe rane. Cobor mereu de la Ierusalim la Ierihon, din cer pe pământ, și toți Mă dezbracă de haină și Mă rănesc și Mă bat și Mă lasă în drum abia viu. Preoții și leviții au de lucru și nu se opresc

lângă ranele Mele, dar iată, cel de neam străin vine lângă Mine și Mă ia pe umeri și Mă duce în casa sa și Îmi dă vindecare, așa cum samarinenii M-au primit în casa lor când am bătut în poarta lor în ziua când M-am întâlnit cu ei la fântâna lui Israel.

Eu sunt Omul Cel de pe cruce. Am stat pe pământ în mijlocul celor bolnavi și al celor păcătoși, am stat la masă cu vameșii și cu cei păcătoși, și apoi preoții și leviții M-au luat și M-au bătut în cuie pe cruce. După ce am înviat și M-am dus la Tatăl, am venit iar, și tot așa am petrecut. Vameșii și păcătoșii și desfrânații au ieșit în calea Mea și au rupt din pâinea lor și Mi-au dat iubirea lor și au fost Mie martori. Acum, tot din lume Mi-am cules un buchet de spice și le-am pus înaintea Mea ca să-Mi fac cale printre oameni, să trec iar prin lume după două mii de ani de la venirea Mea.

Puntea Mea între cer și pământ este cuvântul, dar iată durere, că în casa Tatălui Meu nu încap decât pe ascuns, decât pe furiș. Am încăput cu crucea între tâlhari, dar în casa Tatălui Meu nu pot încăpea, iar Eu sunt Omul Cel de pe cruce, și Mă dau jos de pe ea ca să îmbrățișez pe cel durut, pe cel lovit, pe cel părăsit, pe cel ce nu încapă în lume. O, nu poate cel bogat într-ale lui, nu poate să vină cu împărăția Mea, căci sarcina lui este grea și n-o poate urni ca s-o ia cu el dacă vine la Mine. Cel ce vine la Mine cu crucea sa, acela nu vine, dar cel ce vine să ia crucea Mea și s-o ducă, acela pentru aceea vine, și nu să-i fie bine. Acela vine să-Mi facă Mie bine, că este milostiv și Mă ia și Mă odihnește. De aceea zic vouă: mergeți și faceți și voi așa. Luați pe umeri crucea Mea. Crucea cea din lume este drum fără înviere, dar pe drumul crucii Mele ia omul înviere prin cruce, prin crucea Mea. Amin.

Sunt Domnul Mângâietorul. Îl mângâi pe om, și Eu Mă plâng de lipsa mângâierii. De două mii de ani M-am mângâiat cu cei nemângâiați, cu cei zdrobiți de greutate și de păcate, dar dreptii s-au ascuns de Mine, și ei nu dau mângâieri.

Acum, Mă plec cu sărutul Meu ceresc și le mulțumesc celor ce Mi-au primit în suflet chemarea Mea. V-am chemat la masa cinei Mele și ne-am dat daruri unii altora, daruri cerești ne-am dat și unii pe alții ne-am mângâiat, că așa este pe calea Mea. Sunt cu cerul pe calea Mea cu omul, dar puțini sunt cei pătrunși la inimă de chemarea Mea. Eu sunt în România și Mă desfăt cerește cu cei ce au primit să-Mi fie Mie popor pentru venirea Mea. Veniți și voi, veniți din când în când la masa cinei Mele, și mărturisiți apoi de la margini la margini petecuțul de pământ peste care Eu Mă slăvesc peste om cu slava cuvântului Meu. Sunt aici, deasupra. Pe nori de slavă stau. Miriade de miriade Îmi țin trupul Meu cel învelit în cuvânt, iar Tatăl este în Mine. Mama Mea Fecioara stă de-a dreapta Mea, împărăteasă a neamului creștinesc. Ea Îmi sărută ranele și se bucură pentru Mine și plânge pentru Mine, și plânge. Eu îi culeg lacrimile, că e mama Mea, și nu e iubire pe pământ ca iubirea ei de mamă a Mea, mama lui Dumnezeu Cuvântul. Dar mai fericiți sunt cei ce aud glasul Meu și împlinesc cuvântul Meu, că aceia sunt fericirea mamei Mele și fericirea Mea, că mama Mea Fecioara Mă voiește Mire, numai că Eu sunt îndurerat.

Îmi plec fruntea îndurerată și vă dau pacea Mea vouă, celor ce ați ascultat chemarea Mea și ați venit la ieslea Mea, și la izvor ați venit. Izvorul Meu este cuvântul, și e dulce izvorul și dă peste margini și se revarsă peste pământ. M-am mângâiat cu voi. Căutați și voi mângâierea cu Mine, că n-am casă să Mă odihnesc, căci sunt gol de om, și golul din Mine este omul. Veniți la Mine și luați din masa venirii Mele și vă gătiți de nuntă cerească. Nunta Mea e fără sfârșit. Duhul Sfânt Mângâietorul v-a fost mângâiere peste sărbătoarea Mea cea de trei zile cu voi. Îmi pun din când în când la lucru pe fiii de la iesle și le spun să-Mi pregătească masă de cină ca să cinez cu omul, cu cel cu inimă mare să cinez, așa cum am cinat cu Zaheu. Vă aduc mângâiere pe Duhul Sfânt, ca semn de mulțumire că v-ați coborât în calea Mea la chemarea Mea. Calea Mea e cu suspin, e cu dor și cu suspinul Meu pe ea, căci suspin după om, după lucrul mâinilor Mele suspin de șapte mii de ani. Cântați-i durerii Mele și Mi-o alinați. Cântați iubirea Mea pentru om și mângâiați-Mi dorul Meu cel lung. Dați Domnului mângâiere și pășiți cu El pe calea venirii Lui, și dacă puteți, și dacă voiți, dați-vă Domnului cu totul, că tot și toate sfârșitu-s-au, și Eu,

Domnul, vin și încep iar, și Îmi largesc începutul și Mă întind cu el peste om, ca să-l cuprind pe om în taina cea de nepătruns a veșniciei omului, taina cu care Eu am venit acum, după două mii de ani de dureri și de lacrimi dumnezeiești pentru om. Amin.

Iar pe voi, copilași de la iesle, vă prind în mantia Mea, vă țin la sânul Meu și vă umplu de iubirea Mea cea pentru om, că vreau să-l fac pe om să se dea înapoi lui Dumnezeu. Amin. Sărbătoarea Mea de la voi a coborât cerul lângă voi, iar îngerii s-au dus în cămărilor ploii și v-au dat, fiilor, că suspina pământul de sete. Eu sunt Cel ce aduc mila Mea peste cei buni și peste cei răi, căci cei buni aduc pe Dumnezeu cu mila pe pământ. Vă prind și vă cuprind și vă mângâi și suflu peste voi din Mine, că sunteți osteniți, dar sunteți frumoși, și nimeni nu mai are ce am Eu. Vă am pe voi, și vă am ușurare. Mă tângui vouă și Mă mângâi în durerea Mea. Curând, curând nu vor mai fi lacrimi nici pe obrazul Meu, nici pe obrazul sfinților, nici la voi. Mai osteniți un pic, un picuț, și vin cu odihna Mea și a voastră. Duhul Sfânt Mângâietorul vă cuprinde în taina Sa, căci voi sunteți taină de nepătruns, fiindcă Eu vă acopăr în ochii celor ce vă privesc pe voi. Vă am ca pe o comoară. Am cumpărat pentru voi toată țarina, ca să vă am pe voi, ca să vă am ai Mei. Voi sunteți așteptați de șapte mii de ani. Sunteți scriși în cartea înțelepciunii de sus la întemeierea lumii, și toată firea a așteptat clipa arătării voastre, descoperirea fiilor lui Dumnezeu în mijlocul neamului român.

Eu am făcut din voi calea venirii Mele, căci v-am găsit scriși în cartea cerului, în Cartea Vieții Mielului, iar viața Mielului este în voi. Eu sunt Mieluțul Tatălui, iar voi sunteți altarul Meu, chivotul legământului Meu cel nou, potirul în care Eu Mă torn în fiecare zi spre viața lumii, prin jertfirea vieții voastre pe care Mie Mi-ați dat-o și Mi-o dați. Sunteți învăluiți în taina venirii Mele. Curând, curând iau vălul de pe voi, iar Eu Mă voi lăsa văzut lângă voi, așa precum cuvântul Meu este cu voi.

Acum ne vom odihni, căci ați trudit. Fiecare zi de nuntă are nevoie de pregătire și de jertfă. Vă prind și vă cuprind în duhul mângâierilor Mele și vă dau să purtați crucea venirii Mele și mai mult, că n-am cu cine s-o mai împart. Curând, curând soarele va străluci de șapte ori mai mult, și lumea se va înnoi sub puterea cuvântului Meu, care iarăși face lumea. Eu din nou îl zidesc pe om. Amin. Iar voi sunteți zidirea Mea, și v-am așezat înaintea oamenilor casă nouă, temelie nouă, iar Eu, Domnul, pe această temelie nouă zidesc din nou cerul și pământul, cerul cel nou și pământul cel nou și omul cel nou, după chipul și asemănarea Mea, și după voi, căci voi sunteți zidirea Mea cea nouă, și sunteți fructul iubirii Mele de la sfârșit, iubirea Mea cea de la venirea Mea.

O, fiilor de la ieslea Mea de azi, cuprindeți-Mi mereu venirea și lăsați-vă mereu cuprinși în ea, căci voi sunteți iubirea Mea cea de la venirea Mea, și sunteți taina cea de nepătruns a venirii Mele după două mii de ani. Amin, amin, amin.

05/18-06-2000